

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. София, 21.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 11.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8487** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.25, ал.5 от ЗХУ.

Образувано е по жалба на Р. И. Т. срещу Заповед №75/22.05.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Лозенец АСП, с която е наредено да възстанови недобросъвестно получени за времето от 01.02.2015г. до 29.02.2020г. социални плащания в размер на 2164,05лв.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е издадена в противоречие с материалните разпоредби и административнопроизводствените правила и при несъответствие с целта на закона. В мотивите на заповедта не е посочено кое неактуално експертно решение е използвано за отпускане на социалните плащания, поради което липсват фактически основания за издаването ѝ. Връченият констативен протокол и заповед №75/22.05.2020г. са издадени на един и същи ден, без жалбоподателят да е имал възможност да възрази срещу протокола. До издаване на оспорената заповед №:75/28.05.2020г., предходната заповед №75/22.05.2020г. не е била влязла в сила, като на 29.05.2020г. са били връчени три броя заповеди на Директора на ДСП Л. на Т., като всяка подлежи на самостоятелно обжалване. Не е налице влязъл в сила административен акт, който да установява недобросъвестност при получаване на финансовата помощ.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата.

Отговорният – Директорът на ДСП „Л.“ чрез юрисконсулт оспорва жалбата, моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената Заповед №75/22.05.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Лозенец АСП, на основание чл.80, ал.4 от ЗХУ, във връзка със заповед от 20.05.2020г. за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получени социални плащания и Констативен протокол от 22.05.2020г е наредено Р. И. Т. да възстанови недобросъвестно получени за времето от 01.02.2015г. до 29.02.2020г. социални плащания в размер на 2164,05лв. Мотивите на заповедта са: по заявление – декларация №75/19.02.2015г. и Заповед №75/23.02.2015г. на директора на ДСП - Л. за отпускане на социални плащания в размер на 2164,05лв. за срок от 01.02.2015г. до 29.02.2020г., г-н Т. умишлено е представил неактуално експертно решение на ТЕЛК, с което е заблудил Дирекция «СП» Л. и е получил неправомерно социални плащания. По-долу в текста на заповедта е изписано да ги възстанови в пълен размер, ведно със законоустановената лихва, дължима от (???) датата на възстановяването им. На 03.06.2020г. е издадена и Заповед ЗХУ –ИО/Д-С-ЛЦ/373/ФП/03.06.2020г., с която е отказана месечната финансова подкрепа по чл.70, т.1 от ЗХУ от дата 01.05.2020г. до дата 01.05.2020г. (???), на основание Заповедта №75/28.05.2020г. за лишаване от право на месечна финансова подкрепа по ЗХУ за срок до 01.05.2021г. и изготвената индивидуална оценка на потребностите от 29.05.2020г. И трите заповеди са връчени на адресата на 29.07.2020г. с протокол, приложен по делото.

Видно от Констативен протокол на лист 15 от делото, Р. Т. е бил подпомаган с месечна добавка за социална интеграция по заявление – декларация с вх. №75/19.02.2015г., в което по т.1 е описал и приложил ЕР на ТЕЛК №0993/07.03.2003г. с определени 72% т.н.р. Има изготвена социална оценка на 18.02.2015г. със срок до 18.02.2020г., в резултат на която със Заповед №75/23.02.2015г. е отпусната месечната добавка за социална интеграция в размер на 29,25лв. месечно по чл. 25, чл.29 и чл.30 от ППЗИХУ за срок от 01.02.2015г. до 29.02.2020г. За този период са му платени общо 2164,90лв. След като на 03.02.2020г. Т. е депозирал заявление – декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 от ЗХУ за продължаване получаването на помощи от ДСП и отново е декларирал същото ЕР на ТЕЛК №0993/07.03.2003г. с определени 72% т.н.р. с диагноза «болести на междупрешленните дискове», при обработката на заявлението в Р. било установено, че той притежава последващо ЕР на ТЕЛК №0728/13.03.2006г. с определени 52% т.н.р. и диагноза “Неинсулинозависим захарен диабет“, което отменя приложеното от него решение. Според съставения констативен протокол, проверката установила, че по заявление – декларация от 19.02.2015г. г-н Т. некоректно е описал и приложил ЕР на ТЕЛК №0993/07.03.2003г., тъй като към тази дата лицето е имало издадено последващо ЕР на ТЕЛК с 52% трайно намалена работоспособност. Направен е извод, че вследствие невярно декларираните данни за периода 01.02.2015г. – 28.02.2020г., некоректно са му били начислени и изплатени социални плащания по ЗИХУ.

С Експертното решение на ТЕЛК за общи заболявания №0993/07.03.2003г. (лист 21) е поставена оценка на работоспособността 72% т.н. р., срок на инвалидността до 01.03.2006г. - за три години, по причини общо заболяване. По заявление – декларация с вх. № 21/13.01.2015г. е съставена приложената на лист 25 социална оценка, в която е

цитирано Решение №0993/07.03.2003г. като „пожизнено“, с определена 72% т.н.р. Срокът на оценката е до 18.02.2020г. Действително, в заявлението–декларация, подадено на 19.02.2015г. (на лист 28), деклараторът е заявил, че притежава ЕР на ТЕЛК №0993/07.03.2003г., но срокът му не е посочил, нито че е пожизнено. Въз основа на социалната оценка от 2015г. е издадена и Заповед №75/13.02.2015г. за отпускане на месечна добавка от 29,25лв. по ЗИХУ, като на 25.01.2018г., с нови три заповеди (листи 37 и сл. от делото) помощите по чл.29, 30 и 25 от ЗИХУ са изменени от 9,75лв на 11,25лв., считано от 01.01.2018г. до 28.02.2020г.

На лист 52 по преписката е приложено ЕР на ТЕЛК №0728/13.03.2006г. с оценка на работоспособността 52%, със срок на инвалидността до 01.03.09г. – за три години. В него е записано, че е получено на датата, на която е издадено 13.03.2006г., подписът на получателя не се чете, както и подписите на председателя и членовете на експертната комисия.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.80, ал.4 от Закона за хората с увреждания, според която недобросъвестно получени средства за финансова подкрепа се възстановяват с лихвата по реда за събиране на държавните вземания.

С разпореждането за насрочване на делото, съдът е указал на ответника – директора на дирекция СП - Л., че на основание чл.163, ал.3 вр. с чл.170, ал.1 от АПК трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочения в оспорения акт. В проведеното съдебно производство административният орган не се е справил с доказателствената си тежест, тъй като не ангажира безспорни доказателства, че г-н Т. умишлено е представил неактуално експертно решение на ТЕЛК, с което е заблудил Дирекция «СП» Л. и е получил недобросъвестно социални плащания. До този извод съдът стига, въз основа на следното:

В процесното ЕР на ТЕЛК от 07.03.2003г. е посочен срокът на инвалидността изрично «до 01.03.2006г. за три години», но при изготвяне на социалната оценка през 2015г., която е подписана от седем длъжностни лица (експерти и социални работници) при ДСП не е била съобразена неговата актуалност, като дори е прието, че решението е пожизнено и въз основа на него е отпусната за срок от 5 години със заповед на директора на ДСП Л. месечната финансова помощ. Не се установява недобросъвестно поведение на заявителя нито при деклариране на обстоятелствата за процента намалена неработоспособност в заявлението, подадено през 2015г., нито при получаване на паричните плащания, за които има влязъл в сила валиден административен акт, издаден след извършена проверка на декларираните обстоятелства, в надлежно проведено след неговото заявление административно производство. В социалната оценка, изготвена на 31.05.2005г. правилно е посочен срока на ЕР на ТЕЛК №0993 – до 01.03.2006г., но в социалната оценка, изготвена на 14.02.2006г. (лист 23 от делото) срокът е променен от социалните работници на «пожизнено». Същото е направено и в социалната оценка от 20.01.2011г., както и в социалната оценка от 18.02.2015г. ЕР на ТЕЛК от 13.03.06г., за което приложеното по делото нечетливо копие не представлява безспорно доказателство за датата на връчване на освидетелстваното лице, също е със срок на инвалидността от три години – до 01.03.09г., който срок към подаване на заявлението през 2015г. също отдавна е бил изтекъл, но при изготвяне на социалната оценка този факт не е изследван и

съобразен.

Отмененият понастоящем Правилник за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания, в редакцията от изм. и доп. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., действала към датата на отпускане на помощта (2015г.) гласи:

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г.) Социалната оценка се издава за срока, посочен в експертното решение за определяне процента на трайно намалената работоспособност или вида и степента на увреждане.

(2) (ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) Лицата с определени вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто, установена след навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, както и лицата с намалена работоспособност, навършили възраст за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване в срока на решението на ТЕЛК (НЕЛК), ползват правата си по правилника пожизнено, независимо от определения в експертното решение срок.

(3) Срокът на действие на социална оценка, издадена въз основа на пожизнено експертно решение, е 5 години от датата на издаването ѝ.

Установява се, че по действащия към 2015г. закон, Р. Т. е отговорял на условията по чл. 14, ал.2 ППЗИХУ за пожизнено ползване на правото на помощи, което не значи, че му е определена пожизнено, с пожизнено експертно решение по смисъла на чл.14, ал.3, трайно намалена работоспособност от 72 %. Очевидно е, че социалните работници неправилно са приели експертното му решение със срок на инвалидността до 01.03.06г. за пожизнено, и тъй като заявителят никъде не твърди това в декларацията си, тяхната грешка не може да му се вмени в умисъл да заблуди ДСП Л.. Освен изложеното, със заповедта от 13.02.2015г. на Т. са отпуснати добавки по чл.25 (транспортни услуги), чл.29 (диетично хранене и лекарства) и чл.30 (достъпна информация) от ППЗИХУ. С Решение № 7623 от 10.07.2006г. по адм. д. № 2426/2006г. (обн., дв, бр. 58 от 2006 г.) Върховният административен съд е отменил като незаконосъобразни разпоредбите на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ППЗИХУ в частта относно израза "71 и над 71 на сто"; по чл. 29 ППЗИХУ в частта относно израза "71 и над 71 на сто" и по чл. 30 ППЗИХУ в частта относно израза "71 и над 71 на сто". При отменени от ВАС разпоредби на ППЗИХУ в частта, относно процента на неработоспособност като условие за отпускане на помощи, още преди заявлението на Т. от 2015г., то декларираните от него 72% т.н.р. са били напълно неотнормирани към крайното решение на административния орган и липсва каквато и да била недобросъвестност от страна на получателя на помощта.

Ето защо, помощите не са получени недобросъвестно, в резултат на умишлено въвеждане в заблуждение, както се твърди от административния орган, поради което оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени. На жалбоподателят се дължат направените разноски в размер на държавна такса и адвокатско възнаграждение от 390 /триста и деветдесет лева/ общо.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. И. Т. Заповед №75/22.05.2020г. на директора на

дирекция „Социално подпомагане“ - Лозенец АСП, с която е наредено да възстанови недобросъвестно получени за времето от 01.02.2015г. до 29.02.2020г. социални плащания в размер на 2164,05лв., ведно със законоустановените лихви.

ОСЪЖДА дирекция „Социално подпомагане“ - Лозенец АСП да заплати на Р. И. Т. направените разноси по делото в размер на 390 /триста и деветдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.

СЪДИЯ: